

PŘÍBĚH

CHLĚB SE SÝREM

Žili jednou vedle sebe chudý a bohatý muž. Chudák si své obydlí od boháče pronajímal, ale neměl práci, neměl co jíst a neměl ještě zaplacený nájem. Měli se ženou jedinou kravku a zvažovali, že ji prodají a něco malého si za ni pořídí. A tak se chudák vypravil krávu prodat.

Ušel kus cesty a potkal muže, který vedl jakéhosi ničemu na šibenici. Muž se chudáka zeptal, kam s krávou míří, a chudák mu řekl, co zamýšlí. Neznámý se otázal, zda by nevyměnil krávu za toho lotra, neboť pokud ho dostane, může si být jistý, že nebude trpět nouzí. A tak spolu směnili.

Když žena spatřila svého muže, jak za sebou táhne ničemu, a dozvěděla se co a jak, příšerně se rozhněvala. Ted' prý budou muset místo dvou krků žít tři.

Když šli večer spát, určili ničemovi místo na podlaze. Jakmile byl darebák přesvědčený, že muž se ženou usnuli, vykradl se ven z domu a spatřil v jednom z okolních stavení světlo. Šel se podívat, je-li někdo uvnitř, ale neviděl nikoho kromě dvanácti přežvokujících volů. Odvázal jednoho vola, odvedl ho stranou a zabil ho. Kusy masa potají odnesl domů, rozdělal oheň a maso uvařil.

Když ráno manželé vstali, pozval je, aby se s ním najedli. Dokud jim maso z vola nedošlo, žilo se jim dobře. A u boháče si nikdo ani nevšiml, že se něco ztratilo. Ničema pak ukradl dalšího vola a pokračoval tak dál, až ve chlévě zbylo jen šest zvířat. Tehdy začal boháč ukradené voly postrádat, ale neměl ponětí, co se s nimi stalo. Nikdy předtím se mu nic neztratilo, ačkoli chudák byl jeho sousedem již velmi dlouho. Ted' se však u něj zabydlel nějaký cizinec a nikdo nevěděl, co je zač.

Boháč vše probral se svojí ženou a požádal ji, aby si lehla do truhly. Tu nechal u chudáka a chystal se na čas odjet. Žena

pohádka

měla naslouchat a zjistit, zda se v domě neděje něco nekalého. Muž jí dal do truhly dostatek jídla a pití, hlavně chléb se sýrem, který měla moc ráda. Pak zašel k chudákovi a prosil ho, aby u sebe truhlu schoval, dokud bude na cestách. Chudák souhlasil a boháč odjel pryč.

Ničema přemýšlel, co v té truhle může být. Byl stále zvědavější, až jednou v noci popadl sekeru, rozštípl víko truhly a zasáhl ženu do čela. Byla mrtvá — co se dalo dělat. Lotr smyl krev, ránu ošetřil, stáhl jí plášť do čela a do pusy jí nacpal tolik chleba a sýra, kolik se tam vešlo. Pak spravil víko, aby vypadalo nepoškozené.

Boháč se vrátil a truhlu si vyzvedl. Když ji otevřel a chystal se ženu vyzpovídat, byla mrtvá, v ústech měla chleba se sýrem.

„To jsem si mohl myslet, že ji ten chleba se sýrem jednou zabije,“ zamumlal.

Když ženu pohřbili, ničema se večer vypravil k hrobu, vyhrabal mrtvolu, vysadil ji na komín a nacpal jí do pusy uzenu klobásu. Takový pohled ráno všechny vyděsil. Boháč se vypravil k chudákovi a prosil ho, aby byl tak laskavý a zařikal ji zpět do hrobu. „To je maličkost,“ pravil chudák a odnesl ji.

Večer ji ničema opět přinesl, posadil na židli přímo vedle lože jejího manžela a nacpal jí do úst slaninu. Když se boháč probudil a spatřil vedle sebe mrtvou manželku, zděsil se a hned zase běžel prosit chudáka o pomoc.

Chudák se ohradil, že mu nepomůže, pokud za to nedostane jakseptří zaplacené. Boháč mu slíbil, že dostane, co si řekne. Chudák prohlásil, že mu pomůže, pokud si s ním vymění obydlí, jinak ne. Boháč to slíbil, a tak si domy vyměnili.

„Nyní už se nevrátí,“ ujistil chudák boháče a šel ženu opět pochovat — a žena opravdu už nikdy nepřišla.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, bratři Grimmové

425

SIHÁČEK

únor 2024

Jak to zvládáme CO SE STALO

14. 2. — bylo stále teplo. Schůzku jsme začali venku, pak byli v klubovně, a na samotný závěr byli opět venku.

Venku jsme si zahráli »vrat' se včas«. To je ta známá hra, kdy je třeba zapíchnout hřebík co nejdál a včas se vrátit. Ještě venku jsme si, rozdělení na dvojice, »házeli hadráky« na dvě kola, přičemž při druhém museli chytající před chytnutím dvakrát tlesknout.

Po návratu do klubovny jsme provedli přestavbu a potom rozdělení na dva týmy zápolili v »židlované«. Na třech židlích jsme pomocí jejich přenášení vytvářeli cestu, po které jsme překonali celou délku klubovny. Zkoušeli jsme i dvě židle, ale to už bylo pro čtyři osoby neprůchodné...

Protože další turnaj bude ve hře »Heckmeck«, seznámili jsme se s pravidly a vyzkoušeli si jedno kolo hry.

Potom už nastal čas pro vyhlášení skončené dlouhodobé hry „Návrat na Měsíc“. Jak velí naše tradice podle pořadí si všichni postupně vybírali z nabídnutých cen. Následně jsme si rozdali pamětní lístky a samolepky.

Nakonec jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, a Samovi předali ocenění za minulé pololetí a oddílové razítko.

Sbalili jsme si věci a pak si ještě před rozchodem zahráli dvě kola »schovávané« na zahradě klubovny. No a potom už hajdy domů...

21. 2. — teplá zima pokračovala. Začínáme s novou dlouhodobou hrou, a tak jsme schůzku strávili klubovně.

Po příchodu jsme si mohli všimnout nápisu na nástěnce „Poklad kapitána Williama Kidda“ Nic dalšího na nástěnce na modrém podkladu nebylo, a tak nadešla naše chvíle. Vystříhli jsme několik „ostrovů“ a pomocí krepákových kuliček jsme tvořili jejich povrch. Většina přítomných dokázalo vytvořit několik, tu větších, tu menších, kousků...

Uklidili jsme stoly a zahráli si krátkou hříčku »zbav se sirek«. Následoval čas na šifry. Luštili jsme krátkou zprávu ve »zlomcích«.

Jelikož se v naší nové dlouhodobé hře budeme pohybovat po moři, zahráli jsme si ještě »Lodního démona«. Potom jsme už sbalili věci, uklidili a alou domů...

